

Поводом доношења новог статута Војводине, изражавам протест због селективног коришћења права на покрајинску аутономију. Сматрам да грађани и грађанке Кикинде имају свако право да траже аутономну област. Наиме, Кикинда је мултикултурална и толерантна средина која поштује европске вредности, историјска творевина, настала још 12. новембра 1774. године, када аустријска царица Марија Терезија посебним указом формира привилеговани округ, као специфичну феудалну управну јединицу са седиштем у Кикинди. „У саставу округа, поред Кикинде, било је још девет насеља српских граничара у северном и средњем Банату: Српски Крстур, Јозефово (део данашњег Новог Кнежевца), Мокрин, Карлово (део данашњег [Новог Милошева](#)), Башаид, Врањево (део данашњег Новог Бечеја), Меленци, Кумане и Тараш. Становници ових места имали су за то време, значајне економске, па и политичке повластице у оквиру аустријске монархије. Диштрикт је функционисао, истина са прекидима, све до 1876.

г
одине

“

[1]

Данас, на територији Кикинде живе припадници многих народа – Срба, Мађара, Југословена, Рома, Хрвата, Црногораца, Македонаца

.

[2]

Припадници ових народа живе у слози делећи заједнички идентитет и проблеме. Наиме, Кикинда је сиромашно место. Грађани и грађанке Кикинде не желе да плаћају гломазну војвођанску администрацију и да се за сваки проблем обраћају Новом Саду. Новосадизација Војводине је узела маха

,
те тако обичан грађанин Кикинде мора да се обраћа новосадској администрацији за решење проблема које би далеко ефикасније и брже могла да реши администрација Аутономне покрајине Кикинде.

Подсећам да је регионализација Србије питање од круцијалне важности за наше даље приближавање чланству у Европској унији. Наиме, регионализација је европски

стандард. Бојим се да постоји нејасан страх код војвођанске елите од формирања АП Кикинда. Централистичке снаге које заговарају новосадизацију не желе да дозволе грађанима и грађанкама Кикинде да се сами одреде за сопствену будућност. Не дозвољавају грађанима и грађанкама Кикинде исто демократско право које они сами поседују – право да се Кикиндјани на референдуму изјасне да ли желе аутономију. Право да грађани Кикинде сами одреде своје границе које нико сем њих самих не може мењати.

Оваква аутономија не представља претњу територијалном интегритету европској регији и делу Србије, Војводини. Она не представља жељу за независношћу. Жеља за оваквом аутономијом проистиче из историјског права свих Кикиндјана да сами одреде своју будућност. Да сами утичу на своју стварност, сами одлучују у шта ће улагати свој новац, које ће просветне програме користити а које културне садржаје пропагирати.

Грађани и грађанке не желе да плаћају гломазну новосадску бирократију. Само трошкови на плате запосленима у војвођанској администрацији износе више од 2,2 милијарди динара или преко 23 милиона евра годишње. [\[3\]](#)

Стога, захтевамо аутономну област Кикинду. Наши разлози су врло слични разлозима за аутономију Војводине. [\[4\]](#)

Наши разлози:

Статус АП Кикинде

АП Кикинда је аутономна покрајина грађанки и грађана који у њој живе, настала на основу посебних историјских, националних, историјских и других својстава подручја, као вишенационална, вишекултурална и вишеконфесионална европска регија. Аутономна покрајина Кикинда је аутономна територијална заједница у Републици Србији. Кикинда представља део јединственог културног, цивилизацијског, економског и географског простора средње Европе.

Симболи

Симболи Великокикиндског привилегованог округа уграђени су у грб Кикинде. Поред грба симбол покрајине је и застава Кикинде.

Главни град

Главни град АП Кикинде је Кикинда. Град Кикинда налази се на простору који је богат траговима старих и ишчезлих култура и цивилизација. Многбројни археолошки налази сведоче да су овде људи живели још у времену од пре седам хиљада година.

[\[5\]](#)

Становништво

Према последњем попису из 2002. године општина Кикинда има 67.002 становника. Кикинда има врло хетероген национални састав становништва. Више од половине су Срби – 51.212.

Демографски тренд у Кикинди прати западноевропске трендове демографске транзиције, коју карактерише ниска стопа наталитета и успорен демографски раст. Одговор на ове трендове је активна пронаталитетна политика која се спроводи у Кикинди.

Стога, захтевамо своју владу, дводомну скупштину, КАНУ (Кикиндску Академију наука и уметности), представништва у иностранству и сарадњу са другим европским регијама сличног типа. АП Кикинда неће бити претња никоме, већ област у којој живе мирољубиви грађани средње Европе који више од свега желе да се њихов рад и поштење вреднује.

Грађани и грађанке Кикинде захтевају референдум на коме би се изјаснили – да ли

желе аутономију.

Да и Кикинда буде главни град.

[1] <http://www.kikinda.rs/default.asp?lang=cir&page=ogradu&option=istorija>

[2] <http://www.kikinda.rs/default.asp?lang=cir&page=ogradu&option=stanovnistvo>

[3] <http://www.blic.rs/temadana.php?id=122308>

[4] http://www.vojvodina.gov.rs/index.php?option=com_content&task=view&id=100&Itemid=68

[5] <http://www.kikinda.rs/default.asp?lang=cir&page=ogradu&option=istorija>